

Capitolul I. Teste grilă

1. Acțiunea civilă:

- a) este identică noțiunii de „cerere de chemare în judecată”;
- b) reprezintă una dintre formele concrete de manifestare a cererii de chemare în judecată;
- c) se pune în mișcare prin cererea de chemare în judecată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

2. Condițiile (generale) de exercitare a acțiunii civile sunt:

- a) capacitatea procesuală, interesul și calitatea procesuală;
- b) afirmarea unui drept (sau formularea unei pretenții), interesul, capacitatea procesuală și calitatea procesuală;
- c) existența unui drept, interesul, capacitatea procesuală și calitatea procesuală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

3. Nu constituie o condiție pentru exercitarea acțiunii civile:

- a) existența unui drept subiectiv;
- b) capacitatea procesuală;
- c) interesul;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

4. Condițiile generale de exercitare ale acțiunii civile sunt:

- a) interesul și calitatea procesuală;
- b) părțile, obiectul și cauza;
- c) afirmarea unui drept (formularea unei pretenții), interesul, capacitatea procesuală și calitatea procesuală;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

5. Prin punerea în mișcare a acțiunii civile se urmărește:

- a) exclusiv protecția judiciară (recunoașterea sau, după caz, realizarea) a unui drept subiectiv civil;

b) exclusiv protecția judiciară a unei situații juridice pentru a cărei realizare calea judecătii este obligatorie (de exemplu, în cazul acțiunilor posesorii);

c) protecția judiciară (recunoașterea sau, după caz, realizarea) a unui drept subiectiv civil sau, după caz, protecția judiciară a unei situații juridice pentru a cărei realizare calea judecătii este obligatorie;

d) niciuna din variantele de mai sus.

6. Pentru a se bucura de protecție judiciară, dreptul subiectiv civil trebuie să întrunească următoarele cerințe:

a) să fie recunoscut și ocrotit de lege, adică să intre în conținutul unui raport juridic care să contravină normelor legale imperative sau regulilor de conviețuire socială și să fie exercitat cu bună-credință;

b) să nu fie exercitat în limitele sale externe, de ordin material și juridic, precum și în limitele sale interne, adică numai potrivit scopului economic și social în vederea căruia este recunoscut de lege;

c) cumulativ, cerințele prevăzute la punctele a) și b);

d) niciuna din variantele de mai sus.

7. Cerința ca dreptul subiectiv civil să fie actual nu trebuie îndeplinită atunci când:

a) se cere să se constate existența dreptului în starea în care se găsește;

b) se solicită instanței realizarea dreptului;

c) se solicită anumite măsuri de asigurare ori conservare sau se procedează la o asigurare a dovezilor;

d) niciuna din variantele de mai sus.

8. Dacă, în urma probelor administrate și după dezbaterile contradictorii, instanța constată că dreptul subiectiv pretins de reclamant nu există, atunci:

a) cererea de chemare în judecată va fi respinsă ca prematură, fără a mai fi cercetată pe fondul pretenției;

b) cererea de chemare în judecată va fi admisă;

c) cererea de chemare în judecată va fi respinsă ca neîntemeiată (nefondată);

d) niciuna din variantele de mai sus.

9. Cererea de chemare în judecată se va respinge ca prematură:

- a) ori de câte ori dreptul subiectiv pretins de reclamant este supus unui termen suspensiv;
- b) chiar și atunci când, în momentul în care instanța urmează a se pronunța asupra excepției, condiția suspensivă s-a realizat;
- c) chiar și atunci când data împlinirii termenului suspensiv ar fi foarte apropiată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

10. Excepția de prematuritate a cererii de chemare în judecată este o excepție:

- a) de fond, absolută și dilatorie;
- b) de fond, absolută și peremptorie;
- c) de fond, relativă și peremptorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

11. Interesul:

- a) poate fi doar material;
- b) trebuie să fie legitim și juridic, născut și actual, personal și direct;
- c) poate fi și indirect;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

12. Excepția lipsei de interes:

- a) este o excepție de fond, relativă și peremptorie;
- b) este o excepție de fond, absolută și dilatorie;
- c) este o excepție de fond, relativă și dilatorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

13. Reprezentarea legală intervine:

- a) în cazul persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă;
- b) numai în cazul minorilor sub 14 ani;
- c) în cazul persoanelor fizice lipsite de capacitate de exercițiu (minorii sub 14 ani și cei puși sub interdicție judecătorească);
- d) niciuna din variantele de mai sus.

14. Asistarea:

- a) intervine în cazul persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă;
- b) poate fi acordată de părinții sau tutorele minorului;

c) este incompatibilă cu citarea personală a minorului în cursul procesului;

d) niciuna din variantele de mai sus.

15. Autorizarea:

a) intervine numai în cazul minorilor sub 14 ani;

b) intervine numai în cazul minorilor între 14-18 ani;

c) intervine în cazul în care reprezentantul legal al celui lipsit de capacitate de exercițiu sau minorul cu capacitate de exercițiu restrânsă și ocrotitorul legal care îl asistă efectuează acte procesuale de dispoziție;

d) niciuna din variantele de mai sus.

16. Calitatea procesuală:

a) presupune existența unei identități între persoana reclamantului și cel care este titularul dreptului afirmat;

b) se confundă cu interesul;

c) presupune existența unei identități între persoana chemată în judecată (pârâtul) și cel care este subiect pasiv în raportul juridic dedus judecății;

d) niciuna din variantele de mai sus.

17. Instanța verifică atât calitatea procesuală activă, cât și calitatea procesuală pasivă:

a) numai dacă pârâtul invocă excepția;

b) întotdeauna înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului dreptului;

c) fie înainte de începerea dezbaterilor, dacă acest lucru este posibil, fie în cadrul dezbaterilor asupra fondului dreptului;

d) niciuna din variantele de mai sus.

18. Transmisiunea calității procesuale:

a) are ca efect preluarea procesului de către cel care dobândește calitatea procesuală în starea în care se găsește în momentul în care a avut loc transmisiunea, actele procedurale îndeplinite de autorul său fiindu-i opozabile;

b) operează exclusiv pe cale legală;

c) se aplică atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice;

d) niciuna din variantele de mai sus.

19. Excepția lipsei calității procesuale:

- a) este o excepție de fond, relativă și peremptorie;
- b) este o excepție de fond, absolută și peremptorie;
- c) este o excepție de fond, absolută și dilatorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

20. Apelul exercitat de reclamant se va respinge ca lipsit de interes în cazul în care:

- a) se atacă o încheiere prin care prima instanță a luat act de renunțarea la judecată;
- b) se invocă citarea nelegală a pârâtului la judecata în primă instanță;
- c) se atacă o hotărâre de expedient;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

21. Calitatea procesuală trebuie justificată:

- a) de reclamant pentru calitatea procesuală activă și de pârât pentru calitatea procesuală pasivă;
- b) de reclamant atât pentru calitatea procesuală activă, cât și pentru calitatea procesuală pasivă;
- c) de pârât atât pentru calitatea procesuală pasivă, cât și pentru calitatea procesuală activă;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

22. În cazul transmisiunii calității procesuale active, dobânditorul:

- a) preia procesul în starea în care se găsește în momentul în care a avut loc transmisiunea;
- b) este îndreptățit să solicite refacerea doar a actelor de procedură defavorabile îndeplinite anterior de autorul său;
- c) este îndreptățit să invoce excepțiile relative neinvocate în termen de autorul său.
- d) niciuna din variantele de mai sus.

23. Excepția lipsei calității procesuale active:

- a) poate fi invocată numai de pârât;
- b) trebuie unită cu fondul;
- c) este o excepție de fond, absolută și peremptorie;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

24. Asociațiile sau societățile fără personalitate juridică:

- a) nu pot sta în judecată ca reclamante sau pârâte;
- b) pot sta în judecată ca reclamante dacă au organe proprii de conducere;
- c) pot sta în judecată ca pârâte dacă au organe proprii de conducere;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

25. În cazul în care partea cu capacitate de exercițiu restrânsă nu are ocrotitor legal:

- a) instanța, dacă există urgență și la cererea celui interesat, va numi un curator special;
- b) instanța, dacă există urgență, trebuie să numească din oficiu un curator special;
- c) instanța va cere autorității tutelare să desemneze un curator special;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

26. Dacă există contrarietate de interese între minor și reprezentantul sau ocrotitorul lui legal, instanța:

- a) va acorda un termen și va solicita autorității tutelare să numească un curator special;
- b) va putea numi un curator special;
- c) va suspenda judecata până când autoritatea tutelară va numi un curator special;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

27. Dacă în cursul procesului minorul împlinește vârsta de 14 ani:

- a) reprezentarea legală va continua până la finalizarea aceluși proces;
- b) minorul va trebui citat personal;
- c) actele de procedură efectuate anterior trebuie refăcute în contradictoriu cu minorul respectiv;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

28. Actele de procedură îndeplinite de o persoană fără capacitate procesuală de exercițiu:

- a) nu pot fi confirmate;
- b) trebuie refăcute în totalitate;
- c) sunt anulabile;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

29. Cererea incidentală:

- a) este cererea a cărei rezolvare depinde de soluția din cererea principală;
- b) nu poate avea o existență de sine-stătătoare;
- c) este formulată într-un proces deja început;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

30. Cererile în realizarea dreptului:

- a) sunt acelea prin care reclamantul ce se pretinde titularul unui drept subiectiv solicită instanței să îl oblige pe pârât la respectarea dreptului, iar dacă acest lucru nu mai este posibil, la despăgubiri pentru prejudiciul suferit;
- b) au caracter subsidiar față de cererile în constatarea dreptului;
- c) se mai numesc și cereri în recunoașterea dreptului sau în confirmare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

31. Acțiunile (cererile) în constatarea dreptului:

- a) sunt acțiunile prin care reclamantul solicită instanței numai constatarea existenței unui drept subiectiv al său, ori inexistența unui drept subiectiv al pârâtului împotriva sa;
- b) au caracter subsidiar față de cererile în realizarea dreptului;
- c) includ și cererile privitoare la constatarea unor situații de fapt în cadrul procedurii de asigurare a dovezilor;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

32. Cererile declaratorii:

- a) sunt acelea prin care se solicită instanței constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic;
- b) sunt cereri în constituire de drepturi;
- c) sunt cereri în constatare de drepturi;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

33. Acțiunile (cererile) în constituire de drepturi:

- a) sunt acele cereri prin care reclamantul solicită aplicarea legii la anumite fapte pe care le invocă, în scopul de a crea o situație juridică nouă între părți;
- b) duc la pronunțarea unor hotărâri care își vor produce efectele întotdeauna numai pentru viitor;

- c) pot duce la pronunțarea unor hotărâri cu efecte retroactive;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

34. Acțiunile personale:

- a) sunt acțiuni nepatrimoniale;
- b) sunt acțiuni patrimoniale;
- c) pot fi mobiliare sau imobiliare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

35. Sunt acțiuni reale cele din gruparea:

- a) cererea în revendicare, cererea confesorie, cererea de divorț, cererea negatorie;
- b) cererea prin care cumpărătorul solicită rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare (art. 1368 C. civ.), cererea posesorie, cererea în grănițuire;
- c) cererile în anularea, rezoluțiunea, rezilierea (revocarea în cazul donației) unui act juridic prin care s-a transmis ori s-a constituit un drept real;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

36. Sunt cereri mixte:

- a) cererile care urmăresc executarea unui act juridic ce a creat sau transferat un drept real asupra unui bun individual-determinat, dând naștere totodată unor obligații personale;
- b) toate cererile în anularea, rezoluțiunea, rezilierea (revocarea în cazul donației) unui act juridic prin care s-a transmis ori s-a constituit un drept real;
- c) cererea vânzătorului pentru rezoluțiunea vânzării;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

37. Acțiunea în revendicare este o acțiune:

- a) în realizare;
- b) în constatare;
- c) în constituire de drepturi;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

38. Acțiunea (cererea) în constatare:

- a) are caracter subsidiar față de acțiunea în realizare;
- b) este admisibilă fără nicio restricție;

- c) poate fi folosită și atunci când se solicită constatarea unei simple situații de fapt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

39. Acțiunea (cererea) în constatare:

- a) conduce la pronunțarea unei hotărâri susceptibile de executare silită;
- b) se va respinge ca inadmisibilă dacă partea avea la îndemână acțiunea în realizare;
- c) se va respinge ca neîntemeiată dacă s-a solicitat constatarea unei situații de fapt;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

40. Acțiunea (cererea) în constatare:

- a) este de competența instanței de la domiciliul reclamantului;
- b) este guvernată de regulile aplicabile procedurii necontencioase;
- c) nu poate fi admisă dacă partea își poate valorifica dreptul pe calea contestației la executare;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

41. În cazul în care partea putea cere realizarea dreptului, acțiunea (cererea) în constatare se va respinge ca:

- a) inadmisibilă;
- b) prematură;
- c) nefondată;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

42. Cererea prin care reclamantul solicită instanței să constate că a intervenit prescripția extintivă a dreptului pârâtului de a obține executarea silită a unui debit este:

- a) inadmisibilă în toate cazurile;
- b) admisibilă numai dacă nu s-a declanșat executarea silită cu privire la debitul respectiv;
- c) admisibilă în toate cazurile;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

43. Acțiunea în rezoluțiunea vânzării unui imobil pentru neplata prețului este o acțiune:

- a) personală;

- b) reală;
- c) mixtă;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

44. Acțiunea prin care cumpărătorului solicită obligarea vânzătorului să îi predea autoturismul pe care acesta i l-a vândut este o acțiune:

- a) personală;
- b) reală;
- c) mixtă.
- d) niciuna din variantele de mai sus.

45. Nu este vorba de o acțiune în constituire de drepturi în cazul în care:

- a) reclamantul solicită stabilirea paternității;
- b) chiriașul solicită obligarea locatorului să îi predea imobilul închiriat;
- c) se solicită nulitatea absolută a adopției;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

46. Acțiunea (cererea) mixtă:

- a) presupune valorificarea unor drepturi mixte;
- b) presupune valorificarea, în cadrul aceluiași proces, atât a unui drept real, cât și a unui drept de creanță;
- c) este o acțiune (cerere) patrimonială;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

47. În temeiul rolului său activ, judecătorul:

- a) în tot cursul procesului, conduce desfășurarea acestuia, veghează la respectarea dispozițiilor legale și are puterea de a fixa termenele și de a ordona măsurile necesare judecării cererii;
- b) nu poate pronunța o soluție potrivnică mărturisirii unei părți;
- c) poate ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

48. În temeiul rolului său activ, judecătorul poate pune în discuția părților orice împrejurări de fapt sau de drept:

- a) doar dacă acestea sunt cuprinse în cererea de chemare în judecată sau în întâmpinare;

b) chiar dacă acestea nu sunt cuprinse în cererea de chemare în judecată sau în întâmpinare;

c) chiar dacă acestea nu se înscriu în limitele cadrului procesual, sub aspectul obiectului și al persoanelor între care s-a stabilit raportul juridic procesual, trasat deja de părți;

d) niciuna din variantele de mai sus.

49. Rolul activ al judecătorului:

a) îi permite acestuia să fixeze limitele în care va avea loc judecata, atât din punctul de vedere al obiectului, cât și al persoanelor între care se stabilesc raporturile juridice procesuale, precum și al fundamentului pretenției ce este dedusă judecății;

b) îi dă posibilitatea de a introduce, din proprie inițiativă, un terț în proces, ori de câte ori consideră necesar;

c) se concretizează, printre altele, în posibilitatea judecătorului de a schimba din oficiu cauza cererii de chemare în judecată;

d) niciuna din variantele de mai sus.

50. În virtutea rolului activ, înscris în art. 129 C. proc. civ., judecătorul este îndreptățit:

a) să introducă în proces terțele persoane fără a căror prezență procesul nu poate fi soluționat;

b) să ceară părților să prezinte explicații, oral sau în scris, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept;

c) să se pronunțe prin hotărâre asupra oricăror împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau întâmpinare, dacă aceasta este necesar pentru o soluționare completă a cauzei;

d) niciuna din variantele de mai sus.

51. Judecătorul nu este îndreptățit:

a) să ordone probe din oficiu, dacă părțile se împotrivesc;

b) să dea îndrumări părții care este asistată sau reprezentată de avocat cu privire la drepturile și obligațiile ce îi revin în proces;

c) să ceară părților explicații în scris cu privire la situația de fapt;

d) niciuna din variantele de mai sus.

52. În temeiul art. 129 C. proc. civ., judecătorul este dator:

- a) să dea tuturor părților îndrumări cu privire la drepturile și obligațiile ce le revin în proces;
- b) să respecte el însuși principiul contradictorialității;
- c) să se pronunțe asupra oricăror împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau întâmpinare, în cazul în care apreciază că este necesar pentru soluționarea legală și completă a pricinii;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

53. Compunerea instanței:

- a) este reglementată de norme de organizare judecătorească;
- b) este reglementată de norme de ordine publică;
- c) desemnează alcătuirea complexă a instanței, cu toate organele și persoanele cerute de lege;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

54. Greșita compunere a instanței:

- a) poate fi invocată de oricare dintre părți, de procuror sau de instanță din oficiu;
- b) nu se poate invoca prin intermediul apelului sau al recursului;
- c) se poate invoca pe cale de excepție;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

55. Incompatibilitatea:

- a) desemnează situația în care un judecător este oprit să ia parte la soluționarea unei pricinii, în cazurile expres prevăzute de lege;
- b) este un incident procedural care privește normele de competență a instanței;
- c) se aplică atât judecătorilor, cât și grefierilor;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

56. Sunt cazuri de incompatibilitate:

- a) judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricinii în apel sau în recurs;
- b) judecătorul care a pronunțat o hotărâre într-o pricină nu poate lua parte la judecata aceleiași pricinii în caz de rejudicare după casare;

c) nu poate lua parte la judecată cel care a fost martor, expert sau interpret în aceeași pricină;

d) niciuna din variantele de mai sus.

57. Sunt corecte următoarele afirmații:

a) judecătorii care au soluționat un recurs nu sunt incompatibili de a judeca aceeași cauză în fond după casare;

b) un judecător care a soluționat un recurs poate să judece, în aceeași pricină, un al doilea recurs, declarat fie împotriva hotărârii pronunțate la rejudecarea fondului după casare cu trimitere, fie chiar împotriva hotărârii ce a fost deja atacată prin intermediul primului recurs;

c) există incompatibilitate în cazul contestației la executare, pentru judecătorul ce a participat la soluționarea litigiului în care s-a pronunțat hotărârea ce se execută silit;

d) niciuna din variantele de mai sus.

58. Este incompatibil:

a) și judecătorul care a pronunțat în cursul procesului doar unele încheieri preparatorii;

b) judecătorul care a pronunțat o hotărâre prin care s-a dezlegat o problemă litigioasă, de natură să dezinvestească instanța;

c) judecătorul care a pronunțat o încheiere prin care au fost rezolvate unele situații juridice care, în urma apelului sau a recursului, se dezbate din nou în instanța de control judiciar, respectiv care, prin efectul admiterii recursului și al casării, se dezbate din nou la instanța de fond;

d) niciuna din variantele de mai sus.

59. Excepția de incompatibilitate:

a) este o excepție de procedură, absolută și dilatorie;

b) este o excepție de procedură, relativă și dilatorie;

c) poate fi invocată de orice parte interesată, de procuror sau de instanță din oficiu;

d) niciuna din variantele de mai sus.

60. Excepția de incompatibilitate:

a) va fi rezolvată cu prioritate față de fondul pretenției, dacă este invocată în cursul judecării fondului;

b) se judecă de însăși instanța sesizată cu pricina respectivă, în a cărei compunere nu va intra judecătorul despre care se afirmă că s-ar afla într-un caz de incompatibilitate;

c) dacă este admisă, are drept consecință înlocuirea celui în cauză cu un alt judecător de la aceeași instanță judecătorească;

d) niciuna din variantele de mai sus.

61. Abținerea și recuzarea:

a) se soluționează după o procedură comună;

b) sunt propuse de părți;

c) sunt reglementate de norme imperative;

d) niciuna din variantele de mai sus.

62. Judecătorul poate fi recuzat:

a) când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al treilea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

b) dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

c) când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă ori afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

d) niciuna din variantele de mai sus.

63. Abținerea:

a) se propune de judecător îndată ce cunoaște existența motivului de recuzare, prin înștiințarea președintelui instanței;

b) nu poate fi făcută după formularea cererii de recuzare;

c) se propune de una din părți îndată ce cunoaște existența motivului de recuzare, prin înștiințarea președintelui instanței;

d) niciuna din variantele de mai sus.

64. Recuzarea:

a) se propune de partea interesată, numai în scris, pentru fiecare judecător în parte;

b) trebuie făcută înainte de începerea oricărei dezbateri;

c) poate fi făcută și verbal;

d) niciuna din variantele de mai sus.